

-vervolg van blad 1884v3

Wat wij dan nu nog geven en helpen, hoe weinig ook, gij gevoelt, niet waar, dat zulks niet anders is dan louter gunst, liefde tot de zaak die uit onze handen werd genomen, en medelijden met de Barmhartige Samaritaan zelve. De rijke Chr. Geref. zijn niet verplicht voor hunne arme kinderen schoolgeld te betalen. Gij echter, die ze uit liefde en medelijden opneemt, behoort ze dan ook desnoods alleen te verzorgen. Wie de naam wil hebben, moet ook de daad toonen en moet ge dus veel geld bijleggen voor onze arme kinderen, welnu dat is uwe zaak, uwe taak, uwe eere, uwe dure roeping nu eenmaal. Daar hebben wij niets mee te maken. Gij moet hun helpen evenals andere arme kinderen. Wij hebben tot hertoe onze arme kinderen geen cent gegeven voor schoolgeld. Neen, wij hebben slechts u, zij het dan veel of weinig, den last helpen verlichten, die ge zelf op uwe schouders naamt en daarvoor moest ge ons dankbaar zijn. Want ge gevoelt zelf wel, als het er op aankomt om den waard te betalen, dan komt alles op rekening van den Barmhartigen Samaritaan alleen. Wanneer we die dus mee helpen betalen, kunt ge ons nooit verwijten dat we gelijk zijn aan den Priester en den Leviet, maar blijkt daaruit, dat we op dit gebied met u de lasten wel willen dragen, omdat gij zelf erkennen moet, dat ze uwe krachten te boven gaan. Toch wenschte ik wel, dat het goud, zilver en koper van de vrienden der Evangelisatie nog ruimer vloeide, en u in staat stelde om vroeger of later in waarheid te kunnen doen schrijven: De rechtzinnigen te Emmen onderhouden zelf hun Christelijke school. Zoolang dit nog niet zo is, dient de les van den Heiland betracht: laat uw linkerhand niet weten wat uw rechter doet.

U dankzeggende m. de redacteur! voor de plaatsing dezer regelen, blijf ik
Emmen.

Uw bestendige lezer
A. VOOGEL.

Ingezonden stuk.

Nog eens aan mijne Gewestgenooten.

Indien gij allen in de gelegenheid waart om dat te doen, ik zou u dan toeroepen: Legt het door mij geschrevene naast dat van mijn tegenstander en oordeelt! Dat zou mij hoogst aangenaam zijn, omdat ik dan uw oordeel gerust zou afwachten. Nu echter velen mijne woorden niet opnieuw kunnen nalezen, bestaat er gevaar, dat men mij laat zeggen, wat ik in het geheel niet gezegd heb, wellicht zonder dat het wordt opgemerkt.

Over de toon, daarop dr. R. zijn laatste schrijven heeft gesteld, zwijg ik. Eveneens over de wijze, waarop hij mij daarin behandelt. Ik acht het onnoodig daarop in te gaan, daar gij zelf hebt opgemerkt, op welk eene hoogte hij zich stelt tegenover mij. Maar ik vraag: of dr. R. niet moet toestemmen, dat het modernisme de wondervolle geboorte van *Jezus* ontkent, loochent, dat Hij de Zoon van God is in den geheel bijzonderen, den bovennatuurlijken zin van het woord, en het als eene dwaasheid beschouwt, te gelooven, dat Zijn kruisdood noodzakelijk was tot vergeving van onze zonden? En nu vraag ik u: Wordt dat alles niet in de H. Schrift geleerd? Waarom vaart dan dr. R. tegen mij uit, als ik deze feiten met wat daarmede in noodzakelijk verband staat, constateer?

Dr. R. raadt mij aan om de vergaderingen van het Protestantenvoerbond te bezoeken, teneinde van mijn ongelijk overtuigd te worden. Hij heeft daarbij kennelijk niet gedacht aan het feit, dat, om maar iets te noemen, nog in den vorigen winter een moderne te Hijkersmilde de stelling heeft verkondigd, dat *Jezus* niet alleen niets meer dan een mensch, maar ook een *zondig* mensch is geweest.

Als de baldadigheid zoover gaat, als ik met een enkel van de vele voorbeelden, die ik zou kunnen bijbrengen, heb aangewezen, besluit dr. R. daaruit, dat er in de wijze, waarop de evangelisatie aan het werk toog, iets verkeerd was. Gij zult mij echter toestemmen, dat het meer overeenkomstig de waarheid is, als men daaruit besluit, dat de liberalen en modernen met bittere vijandschap tegen de evangelisatie waren bezielde. En dat die baldadigheid nu is opgehouden, zulks bewijst niet, dat er te Emmen vooruitgang is, maar dat men daar langzamerhand aan de evangelisatie is gewend geraakt, of ingezien heeft, dat de vrienden der evangelisatie zulk eene behandeling niet verdienden.

In Emmen (beweert dr. R.) geeft men van mij het getuigenis, dat ik niets geen kwaad doe. Dat wil, als ik het wel begrijp, zeggen: dat ik daar nooit tegen het liberalisme en modernisme te velde trok. Ik beken, dat ik, als ik daar preekte, geen ander doel had dan het evangelie te verkondigen. De vrienden der evangelisatie hebben ook nooit iets anders van mij begeerd, en zij begeeren ook niets anders van hunne evangelisten.

-vervolg op blad 1884w1